

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ

P8_TA(2015)0269

Европейска програма за сигурност

Резолюция на Европейския парламент от 9 юли 2015 г. относно Европейската програма за сигурност (2015/2697(RSP))

Европейският парламент,

- като взе предвид членове 2, 3, 6, 7 и 21 от Договора за Европейския съюз и членове 4, 16, 20, 67, 68, 70, 71, 72, 75, 82—87 и 88 от Договора за функционирането на Европейския съюз,
- като взе предвид Хартата на основните права на Европейския съюз, и по-специално членове 6, 7, 8, член 10, параграф 1, членове 11, 12, 21, 47—50, 52 и 53 от нея,
- като взе предвид Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, съдебната практика на Европейския съд за правата на човека, конвенциите, препоръките, резолюциите и докладите на Парламентарната асамблея, на Съвета на министрите, на комисаря по правата на човека и на Венецианската комисия на Съвета на Европа,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 28 април 2015 г. относно Европейската програма за сигурност (COM(2015)0185),
- като взе предвид съобщенията на Комисията относно стратегията за ефективно прилагане на Хартата на основните права от Европейския съюз (COM(2010)0573) и относно оперативните насоки за вземане под внимание на основните права в изготвяните от Комисията оценки на въздействието (SEC(2011)0567),
- като взе предвид решението на Съда на Европейския съюз от 8 април 2014 г. по съединени дела C-293/12 и C-594/12, което отмени Директива 2006/24/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 март 2006 г. за запазване на данни, създадени или обработени, във връзка с предоставянето на обществено достъпни електронни съобщителни услуги или на обществени съобщителни мрежи,
- като взе предвид Регламент (ЕС) № 513/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 16 април 2014 г. за създаване на инструмента за финансово подпомагане на полицейското сътрудничество, предотвратяването и борбата с

престъпността и управлението на кризи като част от фонд „Вътрешна сигурност“ и за отмяна на Решение 2007/125/ПВР на Съвета¹,

- като взе предвид своята резолюция от 14 декември 2011 г. относно политиката на ЕС за борба с тероризма: главни постижения и бъдещи предизвикателства²,
 - като взе предвид своята резолюция от 27 февруари 2014 г. относно положението на основните права в Европейския съюз (2012 г.)³,
 - като взе предвид своята резолюция от 12 март 2014 г. относно програмата за наблюдение на Агенцията за национална сигурност на САЩ, органите за наблюдение в различните държави членки и тяхното отражение върху основните права на гражданите на ЕС и върху трансатлантическото сътрудничество в областта на правосъдието и вътрешните работи⁴,
 - като взе предвид резолюцията на Европейския парламент от 17 декември 2014 г. относно подновяването на стратегията за вътрешна сигурност на Европейския съюз⁵,
 - като взе предвид своята резолюция от 11 февруари 2015 г. относно мерките за борба срещу тероризма⁶,
 - като взе предвид проведеното на пленарното заседание от 28 април 2015 г. обсъждане, посветено на Европейската програма за сигурност,
 - като взе предвид въпросите към Съвета и Комисията относно Европейската програма за сигурност (О-000064/2015 – В8-0566/2015 и О-000065/2015 – В8-0567/2015),
 - като взе предвид предложението за резолюция на комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи,
 - като взе предвид член 128, параграф 5 и член 123, параграф 2 от своя правилник,
- А. като има предвид, че заплахите за вътрешната сигурност на Съюза придобиха по-сложен, хибриден, асиметричен, неконвенционален, международен, бързо променящ се и труден за предвиждане характер, което надхвърля капацитета на отделните държави членки и следователно повече от всякога изисква последователен, всеобхватен, многопластов и координиран отговор на ЕС, който да взема изцяло предвид зачитането на основните права;
- Б. като има предвид, че разработването на политика на сигурност на ЕС представлява споделена отговорност, която изисква координирани и съвместни усилия от всички държави членки, институциите и агенциите на ЕС, гражданското общество и правоприлагащите органи, насочено е към общи цели и

¹ ОВ L 150, 20.5.2014 г., стр. 93.

² ОВ С 168 Е, 14.6.2013 г., стр. 45.

³ Приети текстове, P7_TA(2014)0173.

⁴ Приети текстове, P7_TA(2014)0230.

⁵ Приети текстове, P8_TA(2014)0102.

⁶ Приети текстове, P8_TA(2015)0032.

се основава на принципите на правовата държава и на зачитането на основните права; като има предвид, че за да постигне оптимални резултати, конкретното прилагане на посочените споделени цели и приоритети следва да се придружава от ясно разделение на задачите между равнището на ЕС и националното равнище, въз основа на принципа на субсидиарност и при упражняване на строг и ефективен парламентарен и съдебен контрол;

- В. като има предвид, че изключението по отношение на националната сигурност, предвидено в член 4, параграф 2 на ДЕС не може да се използва, за да се позволи на агенциите за национална сигурност да нарушават интересите, включително икономическите интереси, на други държави членки, правата на техните граждани и на пребиваващите на тяхна територия лица, както и в по-общ план на законодателството и политиките на Европейския съюз и на трети държави;
- Г. като има предвид, че в контекста на вътрешното и външното сътрудничество в областта на сигурността, последвало събитията от 11 септември 2001 г., следва да се обърне внимание на необходимостта да се извлекат поуки от многобройните нарушения на европейските и универсалните норми и ценности;
- Д. като има предвид, че свободата, сигурността и правосъдието са цели, чието постигане следва да се преследва паралелно; като има предвид, че за да се реализират свободата и правосъдието, мерките за сигурност следва винаги да зачитат демокрацията, принципите на правовата държава и основните права в съответствие с принципите на необходимост и пропорционалност и следва да подлежат на надлежен демократичен надзор и отчетност; като има предвид, че измерението на правосъдието и на превенцията не е достатъчно застъпено в Европейската програма за сигурност;
- Е. като има предвид, че на голяма част от първопричините за престъпността, като увеличаващото се неравенство, бедност, насилие по расистки и ксенофобски подбуди и престъпления от омраза, не може да се противодейства единствено чрез мерки за сигурност, а е необходимо да се предприемат мерки в по-широк политически контекст, които да включват подобрена социална политика, политика в областта на заетостта, образованието, културата и външната политика;
- Ж. като има предвид, че отнасящият се до превенцията аспект на Европейската програма за сигурност е от особено голямо значение в период на нарастващи икономически и социални неравенства, които подкопават социалния пакт и ефективността на основните права и гражданските свободи; като има предвид, че мерки, алтернативни на лишаването от свобода, от една страна, и мерки по реинтеграция, от друга, особено по отношение на леките престъпления, следва да съставляват важен елемент от политиките за превенция;
- З. като има предвид, че след изтичането на преходния период, предвиден в приложения към Договорите Протокол № 36, Комисията и Съдът на Европейския съюз придобиха пълни правомощия по отношения на правните инструменти по бившия трети стълб, като отчетността във връзка с демократичните принципи и основните права обхвана и приетите мерки, които са изиграли важна роля за изграждането на пространството на свобода, сигурност и правосъдие;

- И. като има предвид, че киберпрестъпността и улесняваната от интернет престъпност засягат сигурността на гражданите на ЕС, вътрешния пазар и интелектуалната собственост и просперитета на Европейския съюз; като има предвид, че ботмрежите, например, като форма на киберпрестъпност засягат по едно и също време милиони компютри и поразяват хиляди цели;
- Й. като има предвид, че границите между вътрешна и външна сигурност все повече се размиват и че това изисква по-активно сътрудничество и координация между държавите членки, които да доведат до всеобхватен и многостранен подход;
- К. като има предвид, че следва да се обърне специално внимание на подкрепата и защитата на всички жертви на тероризъм и престъпления на територията на ЕС като основна част от програмата за сигурност;
1. Отбелязва Европейската програма за сигурност за периода 2015—2020 г. във вида, предложен от Комисията, и определените в нея приоритети; счита, че с оглед предизвикателствата, пред които е изправен в момента Европейският съюз, тероризмът, екстремизмът, използващ насилие, трансграничната организирана престъпност и киберпрестъпността са най-сериозните заплахи, които изискват координирани действия на национално и световно равнище и на равнището на ЕС; изтъква, че програмата следва да бъде структурирана гъвкаво, така че да отговори на евентуални нови предизвикателства в бъдеще;
 2. Потвърждава необходимостта от по-нататъшно предприемане на действия по отношение на първопричините за престъпността, в това число неравенството, бедността и дискриминацията; подчертава освен това необходимостта да се гарантират подходящи ресурси за социалните работници, служителите на полицията и съдебните служители на местно и национално равнище, чиито бюджети бяха съкратени в някои държави членки;
 3. Призовава за намиране на правилен баланс между политиките за превенция и репресивните мерки, за да бъдат опазени свободата, сигурността и правосъдието; подчертава, че мерките за сигурност следва винаги да се прилагат в съответствие с принципите на правовата държава и спазването на основните права, като правото на неприкосновеност на личния живот и защита на данните, свободата на изразяване на мнение и на сдружаване и правото на справедлив съдебен процес; призовава следователно Комисията при изпълнението на Европейската програма за сигурност да отчете в необходимата степен неотдавнашното решение на Съда на Европейския съюз във връзка с Директивата за запазване на данни (решение по съединени дела C-293/12 и C-594/12), в което се изисква всички инструменти да съответстват на принципите на пропорционалност, необходимост и законност и да включват подходящи гаранции за отчетност и съдебна защита; призовава Комисията да направи цялостна оценка на въздействието на посоченото решение върху всеки инструмент, при който се запазват данни за целите на правоприлагането;
 4. Припомня, че за да бъде надежден фактор за насърчаването на основните права, както във вътрешен, така и в международен план, Европейският съюз следва да основава политиката си в областта на сигурността, борбата срещу тероризма и борбата срещу организираната престъпност, както и партньорствата си с трети държави в областта на сигурността, върху всеобхватен подход, който да включва

всички фактори, подтикващи хората към тероризъм или организирана престъпност, и следователно да интегрира икономически и социални политики, разработени и изпълнявани при цялостно спазване на основните права и подлежащи на съдебен и демократичен контрол, както и на задълбочени оценки;

5. Приветства избора на Комисията за основа на програмата да възприеме принципа на пълно съответствие с принципите на правовата държава и основните права, което следва да бъде гарантирано чрез надлежен съдебен надзор; принципа на повече прозрачност, отчетност и демократичен контрол; на по-добро прилагане и изпълнение на действащите правни инструменти; принципа на засилена координация между агенциите и между различните сектори; и принципа на потесни връзки между вътрешното и външното измерение на сигурността; призовава Комисията и Съвета да зачитат стриктно посочените принципи при изпълнението на програмата; изтъква, че Парламентът ще постави посочените принципи в центъра на мониторинга си на изпълнението на програмата;
6. Приветства специфичния акцент, поставен в програмата, върху основните права, и по-конкретно ангажиментът на Комисията да оценява строго всяка предложена мярка в областта на сигурността, не само от гледна точка на степента, в която мярката постига поставените ѝ цели, но и по отношение на съответствието с основните права; подчертава необходимостта Комисията да включи в оценката си всички заинтересовани органи и агенции, и по-конкретно Агенцията на ЕС за основните права, Европейския надзорен орган по защита на данните, Европол и Евроюст; призовава Комисията да предостави цялата информация и документация във връзка с оценката, така че Парламентът да има възможност да упражни ефективно своя демократичен надзор;
7. В това отношение припомня, че осъжда мерки, включващи обширно, системно, масово събиране на лични данни на невинни хора, особено с оглед на потенциала им да въздействат в значителна степен върху правото на справедлив съдебен процес, недопускането на дискриминация, неприкосновеността на личния живот и защитата на данните, свободата на печата, на мисълта и на словото и свободата на събиране и сдружаване, и които съдържат значителен потенциал за недобросъвестно използване на информация, събрана срещу политически противници; изразява дълбоки съмнения относно ползата от мерки за масово наблюдение, които често са прекалено обширни и поради това произвеждат прекалено много неверни положителни и отрицателни данни; предупреждава за опасността мерките за масово наблюдение да засенчат необходимостта от инвестиране в мерки по правоприлагане, които вероятно са по-изгодни от икономическа гледна точка, по-ефективни и водят до по-малка намеса;
8. Призовава държавите членки да гарантират, че принципът за гарантиране на висшия интерес на детето се зачита изцяло от законодателството в областта на сигурността;
9. Отбелязва, че ЕС не разполага със съгласувано определение за „национална сигурност“, което създава несигурност в правните инструменти на ЕС, съдържащи позовавания на „националната сигурност“;
10. Счита, че институциите и агенциите на ЕС и държавите членки следва да гарантират прозрачност, отчетност и демократичен контрол в процеса на

разработване и изпълнение на политиката, за да могат гражданите да имат повече доверие в политиките в областта на сигурността; приветства намерението на Комисията да представя редовно на Парламента и Съвета актуализирана информация относно изпълнението на програмата; потвърждава намерението си да организира, съвместно с националните парламенти, редовен мониторинг на правилното изпълнение и напредък на програмата; отбелязва с интерес предложението на Комисията да създаде Консултативен форум на ЕС по въпросите на сигурността; призовава във форума да се осигури балансирано представителство на всички заинтересовани лица и очаква да получи по-подробна информация за него, по-конкретно във връзка с точната роля, задачи, състав и правомощия, както и по отношение на участието на Европейския парламент и на националните парламенти във форума;

11. Подчертава необходимостта да се подобри демократичният и съдебният контрол над разузнавателните служби на държавите членки; отбелязва, че Парламентът, Съдът на Европейския съюз и Омбудсманът не разполагат с достатъчни правомощия, за да осъществяват ефективен контрол върху политиките на ЕС в областта на сигурността;
12. Призовава Комисията и Съвета да приемат възможно най-бързо пътна карта или подобен механизъм, за да гарантират ефективното и оперативно изпълнение на програмата, да я внесат в Парламента и да започнат изпълнението ѝ в рамките на следващите шест месеца; счита, че подходът, основан на „цикъл на политиката на ЕС“ (включващ идентификация и оценка на общи заплахи и уязвимост, определяне на политически приоритети и разработване на стратегически и оперативни планове, ефективно изпълнение, при което ясно се определят водещите елементи, график и цели, както и оценка) би могъл да осигури необходимата последователност и приемственост при изпълнението на програмата, при условие че Парламентът участва в необходимата степен в определянето на политическите приоритети и стратегическите цели; очаква да обсъди допълнително тези въпроси с Комисията и с Постоянния комитет за оперативно сътрудничество в областта на вътрешната сигурност (COSI);
13. Приветства заложените в програмата принципи за цялостно прилагане и изпълнение на съществуващите инструменти в областта на сигурността, преди да бъдат предложени нови инструменти; потвърждава необходимостта от по-бързо и ефикасно споделяне на съответните данни и информация, при зачитане на приложимите гаранции в областта на защитата на данни и неприкосновеността на личния живот; изразява при все това съжаление, че въпреки многобройните призови на Парламента все още липсва оценка на ефективността на съществуващите инструменти на ЕС, в това число с оглед на новите заплахи за сигурността, пред които е изправен ЕС, и на оставащите пропуски; счита, че такова усилие е необходимо, за да се гарантира, че европейската политика на сигурност е ефикасна, необходима, пропорционална, последователна и всеобхватна; призовава Комисията да предостави посочената оперативна оценка на съществуващите в областта на вътрешната сигурност инструменти, ресурси и финансиране на ЕС като приоритетна мярка в рамките на пътната карта за изпълнението на програмата; подновява призива си към Съвета и Комисията да направят цялостна оценка на изпълнението на мерките, приети в областта на вътрешната сигурност преди влизането в сила на Договора от Лисабон, като се използва предвидената в член 70 от ДФЕС процедура;

14. Приветства поставения от Комисията акцент върху управлението на границите като съществен аспект на предотвратяването на трансграничната престъпност и тероризма; подчертава, че сигурността на границите на ЕС следва да бъде засилена чрез системни проверки в съществуващите бази данни, като например ШИС; приветства поетия от Комисията ангажимент да представи своето преработено предложение относно интелигентните граници до началото на 2016 г.;
15. Подкрепя призива на Комисията за засилена координация между агенциите и между различните сектори и за предложените мерки за подобряване на обмена на информация и добри практики, както и за повишаване на оперативното сътрудничество между държавите членки и агенциите на ЕС; подновява призива си за по-активно използване на съществуващите инструменти и бази данни като Шенгенската информационна система (ШИС) и Европейска информационна система за съдимост (ECRIS), както и на съвместните екипи за разследване; призовава Комисията да предприеме всички необходими мерки за ускоряване на сключването на работните договорености между агенциите, които са в процес на уточняване; отбелязва със съжаление, че в програмата не са предвидени достатъчно конкретни мерки с цел укрепване на застъпеното в нея измерение на правосъдието; призовава за включването и допълнителното разработване на всички аспекти на съдебното сътрудничество по наказателноправни въпроси, включително чрез укрепване на правата на заподозрените и обвиняемите, на пострадалите и свидетелите и чрез подобряване на прилагането на съществуващите инструменти на ЕС за взаимно признаване;
16. Изцяло подкрепя приоритета на Комисията да подпомага държавите членки в по-нататъшното изграждане на взаимно доверие, на цялостното използване на съществуващите инструменти за споделяне на информация и за укрепване на трансграничното оперативное сътрудничество между компетентните органи; подчертава значението на посоченото трансгранично оперативное сътрудничество, по-специално в пограничните региони;
17. Призовава Комисията бързо да внесе законодателно предложение за изменение на Регламент (ЕО) № 1987/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 г. за създаването, функционирането и използването на Шенгенска информационна система от второ поколение (ШИС II)¹, да хармонизира критериите за сигнали и да въведе задължение за подаване на сигнали относно лица, които са осъдени за тероризъм или заподозрени в тероризъм;
18. Приветства обявената оценка на Комисията на необходимостта и потенциалната добавена стойност на европейската информационна система на полицейските регистри (EPRIS) за улесняване на трансграничния достъп до информация, съхранявана в националните полицейски досиета, и напълно подкрепя стартирането на пилотен проект, планиран от група държави членки с цел създаването на механизми за автоматизирано трансгранично търсене в националните индекси въз основа на наличие/липса на записи; подчертава значението на трансграничния достъп до информация, по-специално в пограничните региони;

¹ ОВ L 381, 28.12.2006 г., стр. 4.

19. Подчертава значението на съвместните екипи за разследване на конкретни случаи с трансграничен характер и призовава държавите членки да използват по-редовно този успешен инструмент; приканва Комисията да разработи предложения за правна рамка, която да дава възможност за създаването на временни или постоянни съвместни екипи за разследване за справяне със устойчиви заплахи, особено в пограничните региони, като трафик на наркотици, трафик на хора и моторизирани банди;
20. Изразява съжаление, че инструменти като замразяване и конфискация на активи, придобити от престъпна дейност, все още не се използват систематично във всички подходящи трансгранични случаи, и призовава за увеличени усилия от страна на държавите членки и на Комисията в тази област;
21. Подчертава, че съществуват пропуски в демократичния и съдебен надзор в областта на трансграничното сътрудничество между националните разузнавателни агенции; изразява загриженост относно факта, че демократичният и съдебен надзор е сериозно възпрепятстван от правилото за третата страна по отношение на достъпа до документи;
22. Отбелязва, че границата между външна и вътрешна сигурност се развива все повече, и приветства по тази причина ангажимента на Комисията да гарантира, че вътрешните и външните измерения на политиката на сигурност функционират съвместно; призовава Комисията и държавите членки редовно да правят оценка на въздействието на програмата върху стратегията за външна сигурност на ЕС и обратно, включително задълженията за зачитане и насърчаване на основните свободи и права, както и на демократичните ценности и принципи, съдържащи се в международните конвенции и споразумения, подписани и ратифицирани от тях; подчертава необходимостта от по-нататъшно укрепване на връзките, полезните взаимодействия и съгласуваността между тях, особено по отношение на новите, междусекторни, хибридни заплахи, пред които е изправена Европа, като същевременно се зачитат ценностите на Съюза и основните права; изисква от Комисията да докладва редовно на Парламента за всички по-нататъшни действия, насочени към развиване на връзката между вътрешното и външното измерение на политиката на сигурност, и за своето сътрудничество с трети държави в областта на сигурността, за да може Парламентът да упражнява своето право на демократичен контрол, заедно с националните парламенти;
23. Подчертава значението и навременността на текущия стратегически преглед от страна на ЗП/ВП, който ѝ беше поверен от Европейския съвет през декември 2013 г. и който следва да доведе до приемането на нова Европейска стратегия за сигурност; интересите, приоритетите и целите на ЕС, съществуващите и настъпващите заплахи, предизвикателствата и възможностите, както и инструментите и средствата на ЕС за тяхното посрещане, следва да бъдат идентифицирани и описани в широка стратегия, която включва въпросите на външната политика и политиката на сигурност;
24. Призовава за много строги клаузи относно правата на човека в споразуменията за сътрудничество с трети държави, по-специално в Северна Африка и региона на Персийския залив по отношение на сътрудничеството в областта на сигурността; призовава за преразглеждане на сътрудничеството с недемократични държави, които нарушават правата на човека;

25. Подчертава, че е изключително важно да се търсят начини за отстраняване на първопричините за въоръжените конфликти, екстремизма и бедността в трети държави, тъй като тези причини са предизвикателство за сигурността на ЕС; настоятелно призовава върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и заместник-председател на Комисията, Комисията и държавите членки да увеличат усилията си в подкрепа на приобщаващите, плуралистични и добре функциониращи държави със силно и жизнеспособно гражданско общество, способни да осигурят свобода, сигурност, правосъдие и заетост за своите граждани;
26. Настоятелно призовава върховния представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност и заместник-председател на Комисията да представи проект на обща позиция относно използването на въоръжени безпилотни летателни апарати в съответствие с резолюцията на Парламента от 27 февруари 2014 г. относно използването на въоръжени безпилотни летателни апарати¹;
27. Отбелязва спешния призив на Комисията за приключване на работата по приемането на Директивата на ЕС за резервационните данни на пътниците; изтъква отново своя ангажимент да работи за финализирането ѝ до края на годината; подчертава, че Директивата за резервационните данни на пътниците следва да зачита основните права и стандартите за защита на данните, включително съответната съдебна практика на Съда на Европейския съюз, като осигури ефикасен инструмент на равнището на ЕС; призовава Комисията да продължи да подкрепя този процес, като предостави всички относими допълнителни елементи за необходимостта и пропорционалността на Директивата на ЕС за резервационните данни на пътниците; изисква всяко бъдещо предложение за създаване на нови инструменти в областта на сигурността, като свързаното с резервационните данни на пътниците, систематично да включва механизми за обмен на информация и сътрудничество между държавите членки;
28. Изразява съгласие с Комисията относно основното значение на оказването на подкрепа за дейности, свързани с обучение, научни изследвания и иновации, както и на важната работа на Европейския полицейски колеж (CEPOL) в тази област; счита, че програмите за обучение и обмен за служители на правоприлагащите органи са от съществена важност за допълнителното насърчаване на европейската култура в областта на правоприлагането и на добрите практики в тази област; счита, че са необходими повече инвестиции в областта на научните изследвания и иновациите, свързани със сигурността, включително в областта на превенцията;
29. Изтъква, че бързо променящата се обстановка по отношение на сигурността изисква гъвкав, адаптивен и реактивен подход, развитие на технически способности и редовен преглед на приоритетните действия, посочени в програмата; изтъква в това отношение, че би могъл да се използва член 222 от ДФЕС, който изисква Европейският съвет редовно да прави оценка на заплахите за Съюза, наред с другото, като си служи със съществуващите оценки на заплахата, осъществени от държавите членки и Европол, и да информира

¹ P7_TA(2014)0172.

Европейския парламент и националните парламенти относно резултатите от оценката и относно последващите действия;

Тероризъм

30. Приветства мерките, определени в програмата за борба с тероризма, за справяне с финансирането на тероризма, за да се противодейства на заплахата от граждани на ЕС и лица, постоянно пребиваващи в ЕС, които пътуват в чужбина за целите на тероризма („чуждестранни бойци“), и за предотвратяване на радикализацията; отбелязва предложението за нова структура на Европейския център за борба с тероризма в рамките на Европол и призовава Комисията да поясни допълнително точните му функции, задачи, правомощия и надзор, особено с оглед на необходимостта да се гарантира адекватен демократичен и съдебен надзор на подходящите равнища, включително чрез текущото преразглеждане на мандата на Европол; подчертава, че увеличеното споделяне на информация между държавите членки е от решаващо значение в борбата срещу тероризма и че то следва да протича на по-структурна основа;
31. Осъжда анализите, които водят до смесване на понятията тероризъм, несигурност, ислям и мигранти;
32. Припомня, с оглед на неотдавнашните терористични нападения в Брюксел, Париж, Копенхаген и Сен Кентен Фалавие, че е наложително ЕС да направи по-добра оценка на заплахата за сигурността на ЕС и да се съсредоточи върху непосредствените приоритетни области за борбата с тероризма: укрепване на сигурността на границите на ЕС, развиване на способностите за сигнализиране за незаконно съдържание в интернет и борба с незаконния трафик на огнестрелни оръжия, както и засилване на обмена на информация и оперативното сътрудничество между националните правоприлагащи и разузнавателни служби;
33. Припомня решаващото значение на проследяването и прекъсването на финансовите потоци, включително финансовите потоци извън мрежата SWIFT, в борбата срещу терористичните мрежи и срещу организираната престъпност; приветства усилията, положени с цел гарантиране на справедливо и балансирано участие в Програмата за проследяване на финансирането на тероризма (ППФТ);
34. Подчертава, че заплахата от „домашен тероризъм“ в ЕС достига опасни нови равнища откакто ислямските фундаменталисти установиха контрол над територии в Сирия и Ирак и проведеха световна пропагандна кампания с цел да обединят силите си с джихадистите и да извършват нападения в границите на ЕС;
35. Подчертава, че действията за преодоляване на заплахата, свързана с чуждестранните бойци и с тероризма въобще, изискват прилагането на многопластов подход, който включва предприемането на всеобхватни действия във връзка със залегналите в основата ѝ фактори като радикализацията, развитие на социалното сближаване и на приобщаването и улесняване на повторната интеграция чрез насърчаване на политическа и религиозна толерантност, анализ и неутрализиране на подбуждането към извършване на терористични актове по интернет, предотвратяване на присъединяването към терористични организации, предотвратяване и възпиране на набирането на бойци и на участието във въоръжени конфликти, спиране на финансовата подкрепа за терористични

организации и физически лица, които имат за цел да се присъединят към тях, осигуряване на строго съдебно преследване, по целесъобразност, и предоставяне на правоприлагащите органи на необходимите средства за изпълнението на техните задължения при пълно зачитане на основните права;

36. Призовава Комисията да разработи съвместно с държавите членки истинска стратегия по отношение на европейските бойци — каквато липсва понастоящем в Програмата за сигурност — и по-специално по отношение на лицата, които се завръщат от зони на конфликт, като искат да напуснат вербувалите ги терористични организации и показват желание за реинтеграция в обществото; счита, че следва да се постави специален акцент върху положението на младите европейски бойци;
37. Заявява отново своята решимост да гарантира поемането на отговорност за масови нарушения на основните права под прикритието на борбата срещу тероризма, по-специално в контекста на транспортирането и незаконното задържане на затворници в европейски държави от ЦРУ, чрез открити и прозрачни разследвания; призовава за осигуряването на закрила на лицата, които разкриват такива нарушения, като журналисти и лица, подали сигнали за нарушения;

Радикализация

38. Изразява съгласие, че предотвратяването на радикализацията следва да бъде приоритет за ЕС; изразява съжаление във връзка с липсата на по-конкретни мерки в програмата за преодоляване на радикализацията в Европа и призовава Комисията да предприеме спешни и всеобхватни действия за засилване на мерките за предотвратяване на радикализацията и екстремизма, използващ насилие, за предотвратяване на разпространението на екстремистки идеологии и за стимулиране на интеграцията и приобщаването; призовава Комисията да укрепи Мрежата за осведоменост по въпросите на радикализацията (RAN), която обединява всички заинтересовани лица, участващи в инициативи за справяне с радикализацията на най-близко до гражданите равнище, както и за изясняване на мандата, задачите и обхвата на предложения нов център за високи постижения на RAN; препоръчва структурата ѝ да включва също местни и национални органи, отговарящи за вземането на решения, за да се осигури практическото изпълнение на препоръките, изготвени от експерти и заинтересовани лица; призовава за по-смели мерки за справяне с радикализацията по интернет и с използването на уебсайтове или социални медии за разпространението на радикални идеологии в Европа; приветства създаването на звено за сигнализиране за незаконно съдържание в интернет в рамките на Европол, с цел да подкрепя държавите членки при идентифицирането и премахването на подбуждащо към насилие екстремистко съдържание онлайн в сътрудничество със сектора, и призовава Комисията да предостави допълнителните ресурси, необходими за неговото функциониране; изразява съжаление във връзка с липсата на конкретни мерки за укрепване на ролята на интернет като инструмент за повишаване на осведомеността в борбата срещу радикализацията, и по-специално за проактивно разпространение на съответно съдържание онлайн с цел противодействие на терористичната пропаганда;

39. Посочва, че успешната политика на сигурност трябва да вземе мерки по отношение на факторите, които стоят в основата на екстремизма, като радикализация, нетърпимост и дискриминация, чрез насърчаване на политическа и религиозна толерантност, развитие на социалното сближаване и приобщаване и улесняване на реинтеграцията;
40. Счита, че следва да се разработят задълбочени проучвания и конкретни мерки, с финансовата и оперативната подкрепа на Комисията, за да се подкрепят и споделят с всички европейски граждани, чрез ефективни комуникационни канали, нашите общи ценности на толерантност, плюрализъм, зачитане на свободата на изразяване на мнение и на свободата на съвестта, както и на нашите основни права като цяло; счита, че програмата следва също така да подчертае необходимостта от борба срещу погрешните схващания относно религиите, и по-специално исляма, които като такива не допринасят за радикализацията и тероризма;
41. Изразява загриженост във връзка с нарасналия напоследък брой на случаите на престъпления от омраза, включително онлайн, срещу европейски граждани; призовава държавите членки да защитават своите граждани от бъдещи нападения и да предотвратяват подстрекаването към омраза и всякакви форми на нетолерантност въз основа на произход, убеждения или религия, включително чрез образователни дейности, насочени към младите хора, и чрез насърчаването на приобщаващ диалог;

Организирана престъпност

42. Изразява съгласие, че трафикът на хора е явление, във връзка с което трябва да се предприемат по-ефективни действия на европейско равнище; категорично отхвърля при все това каквато и да било връзка между незаконната миграция и тероризма; посочва, че липсата в ЕС на законни пътища да се потърси защита води до непрестанно търсене на незаконни пътища, като по този начин се излагат на опасност уязвимите мигранти, нуждаещи се от международна закрила;
43. Подчертава тежката организирана престъпност в областта на трафика на хора; обръща внимание на изключителното насилие и жестокост, на които е подлагана тази особено уязвима група от страна на престъпниците; приветства съществуващата рамка и изразява съгласие относно необходимостта от стратегия за периода след 2016 г. с участието на Европол и Евроюст, които притежават специфични знания в тази област;
44. Признава, че борбата срещу организираната престъпност изисква решителни действия на европейско равнище; подкрепя решимостта на Комисията да се справи с този въпрос; призовава по-специално Комисията да установи стабилно сътрудничество в борбата срещу трафика на хора, а също така и сътрудничество с трети държави за предотвратяване на незаконния трафик на мигранти, за да се избегнат нови трагедии в Средиземно море;
45. Посочва, че следва да се обърне повече внимание на тенденциите в трансграничната организирана престъпност по отношение на трафика на оръжие, трафика на хора и производството и продажбата на забранени наркотични вещества; отбелязва със задоволство, че програмата отчита динамичния характер

на проблема с наркотиците, и по-специално неговата връзка с организираната престъпност и развиващата се заплахата от пазарни иновации в производството и продажбата на нови и утвърдени наркотици; подчертава необходимостта от бързо приемане на предложени пакет относно новите психоактивни вещества и настоятелно призовава Съвета да постигне напредък по този въпрос;

46. Счита, че освен инструментите на ЕС за борба срещу организираната престъпност и тероризма Европейската програма за сигурност следва да включва и механизми за защита за жертвите на тези тежки престъпления, за да се предотврати по-нататъшна виктимизация; отбелязва, че защитата на жертвите следва да се разглежда като важен инструмент за борба срещу организираната престъпност и тероризма, тъй като тя изпраща ясно послание до извършителите, че обществото няма да се поддаде на насилието и винаги ще защитава жертвите и тяхното достойнство;

Киберпрестъпност

47. Подчертава, че терористичните организации и организирани престъпни групи все повече използват киберпространството за улесняване на различни форми на престъпност и че киберпрестъпността и улесняваната от интернет престъпност са сериозна заплахата за гражданите на ЕС и за икономиката на ЕС; отбелязва, че киберпрестъпността изисква нов подход по отношение на сътрудничеството в областта на правоприлагането и съдебното сътрудничество в ерата на цифровите технологии; посочва, че новото развитие на технологиите увеличава мащаба и бързината на въздействието на киберпрестъпността и призовава следователно Комисията да извърши задълбочен анализ на правомощията на правоприлагащите и съдебните органи и техните правни и технически способности, онлайн и офлайн, така че да им се даде възможност да се борят срещу киберпрестъпността ефективно, като същевременно подчертава, че всички мерки за прилагане трябва строго да зачитат основните права, да са необходими и пропорционални и да спазват правото на ЕС и националното право; призовава по-специално Комисията да гарантира, че правото на използване на криптиране остава непроменено в целия Европейски съюз и че държавите членки не прилагат мерки, които накърняват правото на физическите лица да използват криптиране, въпреки че прихващането на съобщения в контекста на полицейско разследване или съдебно производство може винаги да бъде възможно със съответното съдебно разрешение; изисква Комисията да предостави на звеното за сигнализиране за незаконно съдържание в интернет на Европол допълнителните ресурси, необходими за неговото функциониране, вместо да предприема вътрешно преразпределение на длъжности, включително персонал на Европейския център за борба с киберпрестъпността, в който не трябва да се допуска недостиг на персонал;
48. Подчертава голямото значение на научните изследвания и иновациите с цел да бъде ЕС в крак с променящите се потребности в областта на сигурността; подчертава значението на един конкурентоспособен сектор на сигурността в ЕС, който да допринася за независимостта на ЕС в областта на сигурността; отново призовава за по-голяма независимост в областта на информационно-технологичната сигурност на ЕС и подчертава необходимостта да се проучат възможностите за разработване в ЕС на устройства и услуги за

обезпечаване на сигурността за критичната инфраструктура и обществените услуги;

49. Призовава Комисията да започне съизмерна кампания за повишаване на осведомеността и на готовността по отношение на рисковете, свързани с тежката киберпрестъпност, с цел да се подобри устойчивостта на компютърни атаки;
50. Приветства работата на Европейския център за борба с киберпрестъпността в борбата срещу тежката международна киберпрестъпност и улесняваната от интернет престъпност; подчертава основната роля на Европейския център за борба с киберпрестъпността за оказването на подкрепа на държавите членки, по-специално в борбата срещу сексуалната експлоатация на деца; припомня, че Комисията обяви, че на Европейския център за борба с киберпрестъпността ще бъдат предоставени необходимите експерти и бюджет, с цел да се подкрепят области на европейско сътрудничество, по които не е работено от създаването му през 2013 г.;
51. Призовава Комисията да извърши цялостна оценка на съществуващите мерки във връзка със сексуалната експлоатация на деца онлайн, да прецени дали са необходими допълнителни законодателни инструменти и да проучи дали Европол има достатъчно експертен опит, ресурси и персонал, за да може да се справи с това ужасяващо престъпление;

Финансиране

52. Изразява съжаление относно факта, че в проектобюджета на Комисията за 2016 г. е предвидено увеличение на бюджета на Европол само с приблизително 1,5 милиона евро, което не му предоставя необходимите ресурси за създаването, както е планирано в програмата, на Европейски център за борба с тероризма и на звено за сигнализиране за незаконно съдържание в интернет;
53. Приветства изявлението, направено от първия заместник-председател на Комисията Франс Тимерманс в Европейския парламент, че Комисията ще приведе наличните финансови ресурси в съответствие с приоритетите на програмата; подчертава още веднъж в това отношение, че е важно да се гарантира, че съответните агенции на ЕС разполагат с достатъчно човешки и финансови ресурси за изпълнението на своите настоящи и бъдещи задачи в рамките на програмата; възнамерява да следи отблизо изпълнението и да прави оценка на бъдещите потребности на фонд „Вътрешна сигурност“ на равнището на ЕС и на национално равнище;

o

o o

54. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета и на Комисията, както и на националните парламенти.